

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/440/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616203092
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7616203092.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobkyne: Q. L., W.. XX.X.XXXX, F. U. L. XXX, zastúpenej Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 9C/65/2016-77 zo dňa 16.6.2016

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Priznáva žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom označeným v záhlaví určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy (a iných príjmov) uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným, k Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 4.7.2011 je neplatná, určil, že poplatok 367,49 € za služby spočívajúce v možnosti odkladu splatnosti maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 1.529,89 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyni priznal proti žalovanému náhradu trov konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 671,24 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že strany sporu uzavreli dňa 4.7.2011 zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX na základe ktorej jej bol schválený úver 1.500 € so splatnosťou v 48 splátkach po 77,05 € vždy v 28. deň v mesiaci. Celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť, predstavovala 1.849,26 €, RPMN predstavovala 65,78 %, ročná úroková sadzba 70,01 % a priemerná RPMN za úver 46,56 %. Súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere bola aj dohoda o poskytnutí služby spočívajúcej v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru za odplatu vo výške 367,49 €. Spolu s úverovou zmluvou uzavretou stranami sporu dňa 4.7.2011 bola medzi žalobkyňou a žalovaným uzavretá aj Dohoda o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX. Táto dohoda nie je súčasťou úverovej zmluvy a nenachádza sa na tej istej listine. Podľa článku I. Dohody spoločnosť bude mať voči dlžníkovi pohľadávku na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX vo výške 1.500 €. V prípade riadneho splácania úveru má dlžník právo na poskytnutie revolvingu, pričom pohľadávky zabezpečené Dohodou o zrážkach zo mzdy sú tvorené úverom, vrátane poskytnutých revolvingov, príslušenstvom úveru, prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami a nákladmi, ktoré vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávok. Podľa článku II. Dohody zamestnávateľ dlžníka je povinný vykonávať mesačné zrážky zo mzdy dlžníka vo výške 77,05 €. Z prehľadu úhrad splátok - karty klienta predloženej žalovaným bolo zistené, že žalobkyňa na základe uzatvorenej Zmluvy č. XXXXXXXXXXXX

uhradila žalovanému za obdobie od novembra 2011 do apríla 2012 päť splátok po 77,05 € t.j. spolu sumu 285,25 €. Následne boli vykonané zrážky z jej mzdy. Spolu teda žalovaná doposiaľ uhradila žalovanému sumu 3 061,71€.

3. Právne vec posúdil podľa ust. §§ 52 až 54 Občianskeho zákonníka, §§ 1, 2,9 a 11 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, §§ 37 ods. 1, 39 Obč. zákonníka a § 5a ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

4. Konštatoval, že strany sporu uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle všeobecných ustanovení § 52 a násl. Občianskeho zákonníka, ako aj osobitných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že ide o formulovanú zmluvu pripravenú vopred žalovaným, ktorý pri uzavretí zmluvy konal v rámci predmetu svojej činnosti.

5. Uviedol, že žalobkyňa ako spotrebiteľ má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy. Na základe uvedenej dohody si žalovaný ako veriteľ uplatnil svoje právo a požiadal zamestnávateľa žalobkyne o realizáciu zrážok zo mzdy, pričom zrážky boli aj vykonávané. Bez určenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, na základe žiadosti žalovaného, zamestnávateľ žalobkyne môže opätovne realizovať zrážky zo mzdy, čím dochádza a môže aj v budúcnosti dochádzať bez právneho dôvodu (akéhokoľvek rozhodnutia súdu, alebo inej inštitúcie) k zásahu do majetkovej sféry žalobkyne. Žalobkyňa iným spôsobom ako žalobou na súde sa zmeny tohto stavu nemôže domôcť. Právne postavenie žalobkyne ako dlžníka by tak bolo neisté a súčasne by bolo ohrozené právo žalobkyne na disponovanie so svojou mzdou.

6. Dospel k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy, uzatvorená medzi stranami sporu, neobsahuje uvedenie presnej výšky pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená. Podľa článku I. Dohody, spoločnosť bude mať (má) voči dlžníkovi pohľadávku, ktorá vznikne tým, že spoločnosť poskytne dlžníkovi úver. Aj keď v uvedenom článku je uvedené číslo Zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej medzi stranami a výška úveru, ktorá mala byť žalovaným poskytnutá žalobkyňi, jedná sa len o možné spôsoby vzniku pohľadávky, ktorá vznikne až v budúcnosti. Vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky v článku I. Dohody tak, že pohľadávky sú tvorené úverom vrátane všetkých revolvingov, príslušenstvom úveru, prípadnými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré spoločnosti vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávok a prípadne ďalšími pohľadávkami, ktoré do budúcnosti vyplynú zo zmluvy a jej prípadných dodatkov, súd považuje za neurčité a teda neplatné podľa ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zabezpečená pohľadávka má byť už v čase uzavretia Dohody o zrážkach zo mzdy uvedená presne, má byť presne konkretizovaná. Veriteľovi neprislúcha právo jednostranne určovať aké pohľadávky a v akej výške, ktoré v budúcnosti vzniknú, sa budú realizovať formou zrážok zo mzdy v jeho prospech. Suma 1 500,- Eur v článku I. predmetnej Dohody je pritom uvedená len v súvislosti s označením budúceho poskytnutia úveru na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru. Súd považuje za neurčité aj dojednanie týkajúce sa výšky splátok. Podľa článku II. Dohody, ak nebude v ktoromkoľvek mesiaci zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške, bez ohľadu na dôvod, má byť zrážka v nasledujúcich mesiacoch zvýšená nad dohodnutú sumu. Uvedené predstavuje jednostranné neprímerané zvýhodnenie zmluvnej strany veriteľa, ktorý má byť bezpodmienečne uspokojený aj nad dohodnutú výšku mesačnej zrážky. Dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá stranami predstavuje formulárovú zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná. Svojím obsahom, poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti, spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech spotrebiteľa. Dohoda o zrážkach zo mzdy okrem toho zabezpečuje aj prípadné zmluvné pokuty zo Zmluvy o revolvingovom úvere. Zmluvné pokuty sú upravené v článku 14 Zmluvných dojednaní, ktoré nie sú podpísané zmluvnými stranami. Ustanovenie § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka pritom vyžaduje, aby bola zmluvná pokuta dohodnutá písomne, inak je v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatná.

7. Súd ďalej poukázal aj na skutočnosť, že Dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečuje plnenie zo zmluvy, ktorá obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Najmä článok 8 Zmluvy o revolvingovom úvere, v zmysle ktorého veriteľ na žiadosť dlžníka mu poskytne možnosť odkladu splátok a dlžník sa zaväzuje za túto službu zaplatiť veriteľovi odplatu vo výške 367,49 Eur. Uvedená suma bola pritom žalobkyňi ako dlžníkovi odpočítaná z poskytnutého úveru, teda za túto službu dlžník zaplatil už pri uzavretí zmluvy bez ohľadu na to, či bude alebo nebude žiadať o odklad splátok. Odplata za túto službu je pritom neprímerane vysoká, presahuje viac ako 4-násobok dohodnutej mesačnej splátky úveru. Zo strany

žalovaného nebolo preukázané, aby táto zmluvná podmienka bola individuálne dojednaná. Pokiaľ aj žalobkyňa mala možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy s touto zmluvnou podmienkou, nebolo preukázané, aby mohla ovplyvniť jej obsah.

8. Konštatoval, že predmetná zmluva nemá náležitosti požadované v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože v zmluve absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru a údaj o výške splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Z uvedeného dôvodu sa úver podľa § 11 ods. 1 uvedeného zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov. Predmetná úverová zmluva obsahuje len údaj o splatení úveru v 48 mesačných splátkach po poskytnutí úveru a to do 28. dňa v poslednom mesiaci. Takýto údaj nemožno považovať za presnú časovú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru pre túto konkrétnu zmluvu a preto súd konštatuje, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania údaj o konečnej splatnosti úveru neobsahuje. Súd mal za to, že podľa uvedeného zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej zmluve je pritom uvedená len celková výška splátky a nie je z nej zrejmé, aká suma z uvedenej splátky je započítaná na istinu, úroky a iné poplatky. Uvedená informácia je pritom významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, resp. aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej žalobcom za poskytnutý úver.

9. Navyiac ročná úroková sadzba úveru uvedená v zmluve 70,01% značne prevyšuje priemerné úrokové miery z úverov (zistené z internetovej stránky Národnej banky Slovenska). Výška úrokovej sadzby určená pri spotrebiteľských úveroch pre domácnosti poskytnutých na dobu od 1 do 5 rokov v júli 2011 bola 12,86 % ročne, teda zmluvne dohodnutá výška úrokov je viac ako 5-krát vyššia.

10. Dokazovaním bolo preukázané, že žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 1 132,51 € a celkovo zaplatila na základe predmetnej úverovej zmluvy žalovanému sumu 3 061,71 €. Keďže poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie, ktoré je povinný žalobkyni vydať. Žalobkyňa sa žalobným petitom domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.529,89 € a preto súd jej návrhu vyhovel. Zo strany žalobkyne ani po oboznámení listinných dôkazov nedošlo k návrhu na zmenu žalobného petitu, pričom súd nemôže priznať viac ako je požadované.

11. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobkyňa bola v konaní úspešná, preto bol žalovaný zaviazaný k náhrade jej trov konania. Trovy žalobkyne pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 671,24 € určených podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za päť úkonov právnej služby, ktoré súd považoval za účelne vynaložené a to:

- prevzatie a príprava pojednávania 13.1.2016 (§ 13a ods. 1 písm. a/),
- podanie návrhu na predbežné opatrenie 21.1.2016 (konanie vedené tunajším súdom pod sp. zn. 11C/21/2016 (§ 13a ods. 1 písm. c/)
- podanie žaloby 22.2.2016 (§ 13a ods. 1 písm. c/) a
- účasť na pojednávaní dňa 10.5.2016 a 16.6.2016 (§ 13a ods. 1 písm. d/).

Právny zástupca vyčíslil hodnotu prvých dvoch úkonov po 66 € a ďalších troch po 71,37 €, t.j. odmena spolu 346,11 €. Hodnota jedného úkonu právnej služby bola určená podľa § 10 ods. 1 uvedenej vyhlášky. Trovy ďalej pozostávajú z režijného paušálu za päť úkonov vo výške po 8,58 Eur, t.j. spolu režijný paušál 42,90 €. Právny zástupca ďalej vyčíslil cestovné za cestu na pojednávania konané 10.5.2016 a 16.6.2016 Košice - Spišská Nová Ves a späť motorovým vozidlom. Cestovné predstavuje sumu 110,63 € pri počte kilometrov 404 (202 km jedna cesta tam a späť krát 2), priemernej spotrebe 7,3 l na 100 km, cene za 1 l pohonných hmôt 1,21 Eur (10.5.2016) a 1,28 Eur (16.6.2016) a základnej náhrade 0,183 €. Ďalej bola priznaná náhrada straty času za cestu na uvedené pojednávania spolu vo výške 12 polhodín (6 polhodín jedna cesta Košice - Spišská Nová Ves a späť) po 14,30 Eur t.j. náhrada straty času spolu 171,60 €. Spolu boli priznané žalobkyni trovy právneho zastúpenia vo výške 671,24 € (odmena plus režijný paušál plus cestovné plus náhrada straty času).

12. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/,d/ a h/ CSP a navrhol zmeniť napadnutý rozsudok tak, že súd žalobu zamietne a prizná mu náhradu trov konania proti žalobkyni. Poukázal na to, že na daný prípad nemožno aplikovať

§ 5a ods. 1 zák. č. 250/2007 Z.z., nakoľko ustanovenie nadobudlo účinnosť 1.5.2014 a dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená v roku 2011. Platí tu zákaz retroaktivity. Súd prvej inštancie určil neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy z dôvodu, kedy vymedzenie zabezpečenej pohľadávky má byť neurčité z dôvodu neuvedenia jej výšky. S týmto tvrdením súdu nesúhlasil. Uviedol, že určenie zabezpečovanej pohľadávky nemusí byť v zmysle zákonnej úpravy len vyčíslené. Navyše z rozsudku nevyplýva žiadny zákonný dôvod pre vyslovenie neplatnosti celej dohody o zrážkach zo mzdy. Výrok, ktorým súd určil, že poplatok za službu spočívajúcu v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, považuje za výrok v rozpore s ust. § 53 ods. 1 Obč. zák.. Súd totiž za neprijateľnú podmienku vyhlásil poplatok vo výške 367,49 €, pričom tento poplatok predstavuje cenu plnenia. V zmysle § 53 ods. 1 Obč. zák. výrok určujúci cenu plnenia za neprijateľnú zmluvnú podmienku je nezákonným. Vytýkal ďalej súdu, že sa nezaoberal dohodou o poskytnutí služby ako celkom a nevyhodnotil obsah čl. 8.6 dohody, v zmysle ktorého dohoda o poskytnutí služby nevzniká podpisom zmluvy o revolvingovom úvere, ale samostatným podpisom nachádzajúcim sa za čl. 8, ods. 6, teda v samostatnej podpisovej doložke. Táto podpisová doložka je rovnako ako celý text dohody, v osobitnej aj farebne odlišenej časti listiny, a teda ide o oddelenú a samostatnú časť od textu zmluvy. Išlo o samostatnú dohodu, samostatne podpisovanú, ktorá je graficky oddelená od zvyšku obsahu zmluvy, je samostatne označená a má samostatnú podpisovú doložku. Predstavuje samostatný právny úkon a jej neprijateľnosť nebola vôbec dokázaná. Súd neprihliadol ani na ustanovenie bodu 8.6., v zmysle ktorého uzavretie danej dohody nie je podmienkou pre uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. Pokiaľ súd v rozsudku tvrdí, že dohoda nie je nijako odčlenená od zmluvy o úvere, je rozsudok súdu nepreskúmateľný. Uviedol ďalej, že zmluva obsahuje zákonom vyžadovanú výšku splátky, termín splatnosti splátky a počet splátok. Údaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva nielen zo splátkového kalendára, ale aj z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Zmluva teda obsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. Záver súdu o neplatnosti zmluvy v časti dohody o úroku považuje za rozporný s ust. § 502 ods. 1 Obch. zák.. Prednostné použitie Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské vzťahy bolo do Občianskeho zákonníka zavedené zák. č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou 1.4.2015, pričom v čase uzavretia zmluvy medzi stranami sporu toto ustanovenie teda účinné ešte nebolo, a preto nie je možné ho aplikovať v prejednávanej veci. Prednostné použitie Občianskeho zákonníka v zmysle § 52 ods. 2 poslednej vety je prípustné len pre vzťahy založené po jeho účinnosti. V zmysle § 502 Obch. zák. pritom ak strany dojednávajú úroky vyššie, než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške. Z uvedeného vyplýva, že záver súdu o neplatnosti ustanovenia o odplate ako celku je nedôvodný. Nie je preto možné vysloviť neplatnosť celého dojednania o odplate. Argumentoval ďalej tým, že v čase uzavretia zmluvy bola výška odplaty za úver regulovaná ust. § 53 ods. 6 Obč. zák., v zmysle ktorého odplata nesmela podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. V nadväznosti na vyššie uvedené preto nedošlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného.

13. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania. Mala za to, že RPMN na schválený úverový rámec 1.500 € predstavovala hodnotu 212,69 % a nie v zmluve uvedený údaj 65,78% pri úvere 70,01% pri revolvingu, preto je úver v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkov.

14. Žalovaný v replike zotrval na svojich doterajších vyjadreniach. Mal za to, že RPMN sa počíta zo zákonom stanovených údajov, kam patrí o. i. celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, suma úveru, dátum vyplatenia úveru. Uviedol, že pre výpočet RPMN je rozhodujúca suma úveru, nie časť vyplatená po započítaní.

15. Žalobkyňa v duplike zotrvala na všetkých svojich doterajších vyjadreniach a poukázala na ust. § 364 CSP.

16. Podľa ust. § 470 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ust. § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

17. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 379 a §

380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b/,d/ a h/ a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

18. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 21. septembra 2017 o 10.30 hod v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1,3 CSP.

20. Žalovaný v odvolaní namietal odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b/,d/ a h/ CSP, t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

21. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

22. Odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP je daný vtedy, keď konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie súdu.

23. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

24. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

25. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil, a preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

26. Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Ani v odvolacom konaní nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé sponchybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

27. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie dáva odpoveď na všetky odvolacie námietky žalovaného aj s odkazom na zistený skutkový stav a aplikované právne predpisy.

28. Odvolací súd nezistil v konaní žiadne porušenie procesných práv ani inú vadu konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

29. Na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné :

30. V ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka zákonodarca vymedzil všeobecnú zásadu, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (tzv. neprijateľné podmienky). To neplatí iba v prípade, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa však nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah (§ 53 ods. 2 OZ).

31. Uvedené zásady sa vzťahujú aj na vedľajšie zmluvné ustanovenia formulárovej povahy (záložné zmluvy, dohody o ručení, dohody o zrážkach zo mzdy, rozhodcovské zmluvy a pod.).

32. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

33. Systém ochrany zavedený Smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej aj „smernica“) vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k prístúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah, a vzhľadom na predmetné nerovné postavenie jednej zo zmluvných strán čl. 6 ods. 1 uvedenej smernice stanovuje, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzné. Povaha a význam verejného záujmu, z ktorého vychádza ochrana zavedená smernicou, pritom odôvodňujú, že vnútroštátny súd má povinnosť ex offio posudzovať nekalú povahu zmluvnej podmienky, a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom, a taktiež má povinnosť zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak jej ďalšia existencia je možná bez nekalých podmienok (čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS).

34. Je preto nesporné, že aj v posudzovanej veci prislúchalo súdu posúdiť, či dohodu o zrážkach zo mzdy možno kvalifikovať ako neprijateľnú (nekalú) zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve uzavretej medzi stranami sporu, a teda z uvedeného dôvodu ako neplatnú.

35. Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 4.7.2011, uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným, vzhľadom na jej formulárove znenie nemá charakter individuálne dojednaných zmluvných ustanovení, ktorých obsah by žalobkyňa mohla prípadne ovplyvniť (§ 53 ods. 2 OZ). Preto tieto ustanovenia dohody o zrážkach zo mzdy nesmú spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To uvedená dohoda o zrážkach zo mzdy tak, ako je naformulovaná, nespĺňa. Predovšetkým je potrebné uviesť, že výpočet neprijateľných podmienok v ust. § 53 ods. 4 OZ je uvedený príkladmo. V rámci súdneho preskúmania jednotlivých ustanovení spotrebiteľských zmlúv, ktoré nemajú charakter individuálne dojednaných zmluvných ustanovení, môže súd dôslednou aplikáciou generálnej klauzuly obsiahnutej v § 53 ods. 1 OZ okruh týchto podmienok rozšíriť. Medzi neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve podľa § 53 ods. 4 OZ patria okrem iného aj ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku (§ 53 ods. 4 písm. k/ OZ), prípadne, ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi (§ 53 ods. 4 písm. o/ OZ). Práve predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť tieto vyššie uvedené neprijateľné podmienky, keďže iba jej predložením zamestnávateľovi žalobkyne a oznámením výšky jej dlhu podľa vlastného uváženia žalovaného, je zamestnávateľ povinný vykonávať zrážky zo mzdy žalobkyne bez toho, aby žalovaným požadovaná pohľadávka voči žalobkyňi, prešla súdnym prieskumom jej oprávnenosti.

36. V dohode o zrážkach zo mzdy zo dňa 4.7.2011 nie je uvedená výška pohľadávky žalovaného. V samotnom bode I. dohody je uvedené, že cit. „Spoločnosť bude mať (má) voči dlžníkovi pohľadávku, ktorá vznikne tým, že spoločnosť poskytne dlžníkovi na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru /Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX čiastku 1.500 €. V zmysle zmluvy/dodatku k

zmluve má dlžník právo, aby mu v prípade riadneho splácania úveru bol poskytnutý ďalší úver v rámci tzv. revolvingov. Pohľadávky spoločnosti voči dlžníkovi zabezpečované touto dohodou sú tvorené úverom vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých dlžníkovi, príslušenstvom úveru/revolvingu, prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré spoločnosti preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok voči dlžníkovi a ďalšími prípadnými pohľadávkami spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré vyplynú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov“.

37. Je teda možné, že v rámci takto žalovaným formulovanej výšky pohľadávky, ktorá nie je presne vyčíslená a špecifikovaná, sa môžu ocitnúť aj nároky, ktoré sú sporné a ktorých spornosť je takto vyňatá zo súdneho prieskumu. Inak povedané, sám žalovaný meritórne rozhodne o celkovej výške dlhu žalobkyne ako spotrebiteľa voči žalovanému ako dodávateľovi, ktorý takto sám rozhoduje, že jeho plnenie je v súlade s úverovou zmluvou. Výkon zrážok zo mzdy je tak súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej kontrole primeranosti a žalobkyňa je vystavená neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa. Preto odvolací súd nemal inú možnosť, iba konštatovať, že dohoda o zrážkach zo mzdy tak, ako je formulovaná, umožňuje žalovanému ako dodávateľovi obchádzať účinnú justičnú kontrolu, čím reálne dochádza k narušeniu smernicou sledovanej rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech práv žalobkyne ako spotrebiteľa a z tohto dôvodu je považovaná za neprijateľnú podmienku tak, ako to správne ustálil súd prvej inštancie.

38. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola medzi žalobkyňou a žalovaným uzavretá v rovnaký deň ako zmluva o úvere, t. j. 4.7.2011. V prípade žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru žalobkyňa vystupovala ako dlžník. Z uvedeného vyplýva, že už v čase vzniku zmluvy o úvere bola žalobkyňa ako dlžník - spotrebiteľ nútená uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy, pričom jej uzavretie nemohla odmietnuť, keďže jej uzavretím bolo podmienené poskytnutie úveru. Táto podmienka aj podľa názoru odvolacieho súdu, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - žalobkyne, predstavuje tak neprijateľnú zmluvnú podmienku, znevýhodňujúcu spotrebiteľa, a preto je s poukazom na ust. § 53 Občianskeho zákonníka neplatná, tak ako to správne ustálil súd prvej inštancie.

39. So zreteľom na vyššie uvedené neobstojí obrana žalovaného a jeho námietky uvedené v odvolaní, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil dohodu o zrážkach zo mzdy uzavretú medzi stranami sporu dňa 4.7.2011 ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, a tým aj absolútne neplatnú v zmysle § 53 OZ a neuviedol dostatočné dôvody, na základe ktorých dospel k záveru o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy ako celku. Napadnutý rozsudok (jeho odôvodnenie) spĺňa zákonné požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 CSP tak z formálneho, ako aj z obsahového hľadiska, keďže súd prvej inštancie jasne a zrozumiteľne uviedol v odôvodnení rozsudku rozhodujúce skutkové zistenia i právne závery, ku ktorým dospel po úplnom a správnom vyhodnotení vykonaných dôkazov, náležite a presvedčivo ich zdôvodnil zo všetkých relevantných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzajú do úvahy, pri aplikácii (a dôslednom výklade) relevantných ustanovení právnych predpisov, ktoré použil, preto napadnutý rozsudok nemožno považovať za nepreskúmateľný.

40. Vzhľadom na uvedené je preto záver súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorou sa určuje dohoda o zrážkach zo mzdy za neplatnú, vecne správny.

41. Vo vzťahu k druhému výroku rozsudku, ktorým súd určil, že poplatok za službu spočívajúcu v možnosti odkladu splatnosti maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru vo výške 367,49 € je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, sa odvolací súd stotožňuje s dôvodmi, pre ktoré súd považoval túto zmluvnú podmienku za neprijateľnú.

43. Dohoda o poskytnutí tejto služby za vyššie uvedenú odplatu bola nepochybne súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere a vzhľadom na to, že išlo o formulárovú, teda vopred žalovaným pripravenú zmluvu, žalobkyňa nemala možnosť obsah tejto dohody žiadnym spôsobom ovplyvniť. Vzhľadom na začlenenie tejto dohody do textu samotnej úverovej zmluvy mala možnosť zmluvu len ako celok prijať alebo ju odmietnuť. Podpisy na zmluve totiž nasledovali až za článkom 8, obsahujúcim dohodu o poskytnutí služby a nie je preto pravdivým tvrdenie žalovaného v odvolaní, že táto dohoda bola graficky oddelená od zvyšného obsahu zmluvy a mala samostatnú podpisovú doložku. Túto dohodu si teda žalobkyňa individuálne nedojednala, službu spočívajúcu v možnosti odkladu splátok úveru spoplatnenú vo výške 367,49 € si nevymienila, ale bola jej nanútená žalovaným ako súčasť zmluvy o úvere a nepochybne

takáto dohoda spôsobuje značnú nerovnováhu v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky, keďže táto už vopred poskytuje odplatu žalovanému ako dodávateľovi za službu, ktorú nevyužila a nie je ani isté, či v budúcnosti ju využije. Žalovaný tak získal prospech skôr, ako poskytol službu - plnenie, a preto dohoda o zaplatení poplatku vopred za neposkytnutú službu jednoznačne je dohodou v neprospech spotrebiteľa, a teda ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

44. Z hľadiska týchto kritérií potom nie je právne významné, aký poplatok (v akej výške) bol za túto službu dojednaný. Pokiaľ súd prvej inštancie hodnotil neprijateľnosť tejto podmienky aj s ohľadom na výšku dojednanej odplaty, nemožno prisvedčiť odvolacej námietke žalovaného, že vyhodnocoval iba cenu tejto služby, teda výšku odplaty za túto službu.

45. Podstatnou je tá skutočnosť, že touto dohodou bola žalobkyňa ako spotrebiteľka zaviazaná platiť za niečo, čo jej nebolo dodané a nebolo ani isté, či v budúcnosti túto službu využije, teda táto dohoda sa z hľadiska posudzovania, či nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku, posudzovala komplexne a nielen z hľadiska výšky dojednaného poplatku.

46. Rovnako aj spôsob, akým bola inkasovaná odplata za túto službu, a to jej odrátanie z poskytnutého úveru, možno považovať za nekalú obchodnú praktiku. O túto sumu je totiž znížený poskytnutý úver bez toho, aby spotrebiteľ získal protiplnenie, pričom je povinný zaplatiť v splátkach úveru aj cenu tejto ešte neposkytnutej a možno v budúcnosti vôbec nevyužitej služby.

47. S poukazom na vyššie uvedené súd prvej inštancie zníženie poskytnutého úveru o sumu 367,49 € pri poskytnutej výške úveru 1.132,51 € správne považoval za neprimerané, najmä vzhľadom k tomu, že reálne k zníženiu úveru o uvedenú sumu došlo v čase, keď ešte nebolo vôbec isté, či dlžník túto službu do budúca využije, čo spôsobuje značnú nerovnováhu medzi stranami sporu v neprospech spotrebiteľa.

48. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov je záver súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorou sa určuje poplatok za služby spočívajúce v možnosti odkladu splatnosti maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru vo výške 367,49 €, vecne správny.

49. Odvolací súd sa nestotožňuje ani s odvolacou námietkou žalovaného, v zmysle ktorej dohoda o poskytnutí služby predstavuje samostatný právny úkon a nie je súčasťou úverovej zmluvy, či jej nevyhnutným predpokladom.

50. Z predloženej úverovej zmluvy nepochybne vyplýva, že dohoda o poskytnutí služby je súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere a podpisy úverovej zmluvy sa nachádzajú až za touto dohodou. Text dohody o poskytnutí služby nie je od zmluvy nijako odlišný, resp. oddelený a táto dohoda nie je samostatne podpisovaná, nie je graficky oddelená od zvyšného obsahu zmluvy a je súčasťou formulárovej úverovej zmluvy. Za tejto situácie súdna kontrola uvedenej dohody z pohľadu posúdenia neprijateľnej zmluvnej podmienky nie je vylúčená. Hlavným predmetom plnenia je stále poskytnutie úveru, a preto aj posudzovanie ceny dohodnutej služby odkladu splátok nemožno považovať za dohodu týkajúcu sa hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny. Odlišný výklad by bol v rozpore s ust. § 53 ods. 1 Obč. zák. a so sledovaným účelom citovanej právnej úpravy, pretože by takto veriteľ mohol rozčleniť úverovú zmluvu na viaceré samostatné „individuálne dohodnuté“ časti, čo by znemožňovalo posúdenie jej neprijateľnosti a takýto výklad je neprípustný, vychádzajúc z účelu právnej úpravy vzťahujúcej sa na ochranu spotrebiteľa ako tzv. slabšej zmluvnej strany a zásady neprípustnosti zneužívania monopolného postavenia dodávateľov ako tzv. silnej zmluvnej strany.

51. Z vyššie uvedeného teda možno uzavrieť, že pokiaľ žalobkyňa ako spotrebiteľka bola povinná zaplatiť poplatok za službu už v čase, keď ju nevyužila a nebolo ani isté, či vôbec túto službu využije, a to vo výške predstavujúcej takmer 25% poskytnutého úveru, vznikla značná nerovnováha medzi účastníkmi zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky, v dôsledku čoho je takto dojednaná dohoda neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

52. Nenáležitú sú aj odvolacie námietky žalovaného vo vzťahu k záverom súdu o chýbajúcich náležitostiach zmluvy o úvere v zmysle ust. § 9 ods. 1 písm. f/ zákona 129/2010 Z.z. - chýbajúci termín konečnej splatnosti úveru a náležitostiach v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.z. - členenie splátky úveru na splátku istiny, splátku úrokov a splátku poplatkov.

53. Tak, ako správne uviedol súd prvej inštancie, termín konečnej splatnosti úveru nie je možné stotožňovať s uvedením údaju o dátume splatnosti poslednej splátky. Ak by zákonodarca považoval za dostatočné takéto vymedzenie konečnej splatnosti úveru, nestanovil by túto náležitosť ako osobitnú, ale postačujúce by bolo uvedenie náležitostí v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k/, v rámci ktorých sa uvádza aj počet a termíny splátok. Pri § 9 ods. 2 písm. f/ zákona 129/2010 Z.z. iný výklad než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo, preto neprichádza do úvahy.

54. Ust. § 9 ods. 2 písm. f/ zákona 129/2010 Z.z. stanovuje ako podstatnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, pričom nedostatok tejto náležitosti má v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zákona 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012 (t.j. v čase uzavretia zmluvy) za následok, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

55. V prejednávanom spore však chýba aj náležitosť v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012, keďže splátka úveru je určená celkovou sumou 77,05 € mesačne bez jej rozčlenenia na splátku istinu, splátku úrokov a splátku iných poplatkov.

56. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012, t. j. v čase uzavretia úverovej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

57. V zmysle ust. § 11 ods. 1 cit. zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

58. Vyššie citované zákonné ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ je úplnou transpozíciou článku 10 ods. 2 písm. h) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere (ďalej len Smernica), čo vyplýva z tabuľky zhody k Smernici.

59. Podľa článku 10 ods. 2 písm. h) Smernice, zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

60. Doterajšia súdna prax v SR vykladala ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. (vnútroštátne právo SR) tak, že zmluva musí obsahovať uvedenie splátky úveru s členením na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, inak sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov.

61. Rovnako ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012 bolo v súdnej praxi aplikované tak, že úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov v prípade, ak zmluva nemala písomnú formu alebo síce písomnú formu mala, ale neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1. Tento výklad bol následne prevzatý do cit. zákona (§ 11) novelou vykonanou zák. č. 352/2012 Z.z., účinnou od 01.01.2013, čo iba potvrdzuje správnosť výkladu (v zhode s vôľou zákonodarcu) ust. § 11 aj pred 01.01.2013.

62. Na výklade ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. tak, ako je uvedený vyššie, zotrúva odvolací súd aj v tejto prejednávanej veci a nemá dôvod sa od tohto výkladu odkloniť, keďže v prejednávanej veci zmluva síce bola písomne uzavretá, ale neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ cit. zák..

63. Vecne správny je aj záver súdu prvej inštancie o neplatnosti zmluvy o úvere v časti dohody o úrokoch z úveru vo výške 70,01% ročne, keďže takto dohodnutá odplata je v rozpore s ust. § 53 ods. 6 Obč. zák., pretože podstatne prevyšuje najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať.

64. Súd prvej inštancie postupoval správne, pokiaľ dohodnutý úrok z úveru v prejednávanej spore porovnával s úrokovými sadzbami požadovanými v rozhodnom období bankami za poskytovanie obdobných úverov. Pokiaľ súd pri tomto porovnaní z relevantných zdrojov (z internetovej stránky Národnej banky Slovenska) zistil, že výška úrokovej sadzby určená pri spotrebiteľských úveroch pre domácnosti poskytovaných na dobu od 1-5 rokov v júli 2012 (v čase uzavretia zmluvy) bola 12,86 % ročne a úroky dohodnuté v úverovej zmluve predstavujú 70,01 %, čo päťnásobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu, je nepochybne takáto dohoda v rozpore s dobrými mravmi, a teda neplatná v zmysle ust. § 39 Obč. zák.

65. Už len táto samotná skutočnosť má za následok neplatnosť zmluvy v časti dojednaného úroku, a preto žalobkyňa už bez ohľadu na skutočnosť, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov aj vzhľadom na jej chýbajúce náležitosti, je povinná uhradiť iba istinu, ktorá jej bola reálne zaplatená vo výške 1.132,51 €, ako to správne uzavrel súd prvej inštancie.

66. Ak teda žalobkyňa plnila žalovanému 3.061,71 € a v nadväznosti na posúdenie neplatnosti dohodnutých úrokov, ako aj neplatnosti dohody o poplatku 367,49 €, ako aj v nadväznosti na posúdenie úveru ako úveru bez úrokov a bez poplatkov vzhľadom na chýbajúce náležitosti zmluvy, mala plniť iba 1.132,51 €, plnila tak v rozsahu nad sumu 1.132,51 € žalovanému bez právneho dôvodu a na jeho strane tak vznikol majetkový prospech, ktorý je žalovaný povinný vydať žalobkyni v zmysle ust. § 451 ods. 1 Obč. zák.

67. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalovaného nedôvodné.

68. Pokiaľ ide o námietku nemožnosti aplikácie Občianskeho zákonníka, konkrétne § 52 ods. 2 poslednej vety, v zmysle ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, vzhľadom na skutočnosť, že toto ustanovenie tiež nebolo účinné v čase uzavretia zmluvy (4.7.2011), a oba tieto ustanovenia nadobudli účinnosť až 1.4.2015, odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.4.2015 sp. zn. 3 M Cdo 14/2014, v zmysle ktorého ust. § 52 ods. 2 tretej vety Obč. zák., podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa mali inak použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

69. Rovnako je nedôvodná námietka žalovaného o nemožnosti aplikácie ust. § 5a ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa na zmluvný vzťah pred nadobudnutím účinnosti citovaného zákonného ustanovenia, od jeho účinnosti (od 1.4.2015) sa toto ustanovenie vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom, lebo zákon č. 102/2014 Z.z., ktorým bol novelizovaný zákon č. 250/2007 Z.z. nemá prechodné ustanovenia.

70. Vecne správne rozhodol súd prvej inštancie aj o náhradu trov konania z dôvodov, ako sú tieto náležite uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré odvolací súd odkazuje a s tými sa stotožňuje.

71. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

72. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP. Odvolací súd teda rozhodol len o nároku na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, a to samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, zohľadňujúc ust. § 251 CSP. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní plne úspešná, preto má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu.

73. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).